

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Május' 3-dikén, 1825.

Francia Ország.

A' X-dik Károly' koronáztatása, így szoll a' Párisi Csillag, mint látszik, már most végképpen meg van határoztatva és Május' 29-dikén fog véghez menni. A' Királyi templom muzsikásai 's a' Királyi testőrzők már ki kapták a' parancsolatot, hogy Máj. 24-dikére készen tartsák magokat az útnak induláshoz. A' Király Máj. 5-dikén St. Cloudba kimenni 's mind addig ott maradni szándékszott, míg onnét Rheimsba a' koronázásra útnak indulni nem kell.

Ugyan ezen Csillag jelenti, hogy Metternich ő Herczagsége April. 21-dikén Párisból Merseille felé vette útozását. Egész útját Párisból Mailandig, Chantillon, Lyon, Marseille, Nizza, Genua városaikon által fogja venni.

A' Szentségtörést tárgyazó törvényjovallat felett tartatott fontosabb Beszédek között kiadták a' Francia Ujságlevelék a' Papi dolgokra ügyelő Ministernek Frayssinous nevű Abbének a' Hermopolisi Püspöknek Beszédét is, a' ki így nyilatkoztatta ki gondolkodását a' Követek' kamarájában April. 12-dikén: — „

„Az, hogy én ezen szempillantásban a' beszéllő helyen megjelenek, nem azért történik, hogy a' kérdésben forgó törvényjovallatnak némelley czikkellyeiről, mint Criminálista, úgy akarnék szollani, hanem csak azért, hogy neminemű világosságot akarok ezen Kamarának e' tárgyra nézve szolgáltatni némelley megjegyzéseim által. —

„Mi a' Szentségtörés (Sacrilegium)? Büntetést érdemel-e ez, mint Szentségtörés csak magában is? Fenn állhat-e ezen megkünttetés azon egyenlő oltalmaztatással, melly felől a' Constitúzió által minden hit' sorsosai bizonyosokká tétettettek? Ezen kérdéseket akarom én most felvilágosítani. —

„A' Szentségtörés azon értelemben vétetve, mint ezen törvényjovallatban vétetik, nem áll sem gondolatban, sem célzásban, sem szavakban, általjában szollván semmi meghatározatlan dologban, hanem olly matériális cselekedetben, melly a' Szent Edényeken valaki által elkövetett. Ha valamelly ember a' szent helyeken átkozódásokra fakad, 's száján irtozatos szavakat bocsát ki, kétségen kívül az e' félek mind nagybűnök és az Isten' szemei előtt büntetésre méltók: de mind ezek nem Szentségtörések azon értelemben, melyben ezen kifejezést a' jovallott törvény veszi. Ezen gyakran előforduló szavak: Szentségtörő Vakmerőbátorság, Szentségtörő Szavak 's több ilyenek, nem törvényes, hanem csak képzeti kifejezések. A' jovallott törvényben csak külső, matériális cselekedet értetik. Azért szorittatott itt illy szoros határok közzé ezen kifejezés, Szentségtörés, hogy e' képpen minden önkényi magyarázás elhárittatván tőlle, a' legközönségesebb gondolkodású ember se' csalattathassék meg annak értelme eránt. Nem lehet ezt a' maga formájától semmi féle magyarázat által eltávoztatni.

„Nem félhet ezen törvénynek intézeteitől illy szoros meg határozásokkal, a'

más hitenlívőknek 's a' Vélekedéseknek szabadsága legkisset is. Ha valamely Protestáns Religióbéli Szólga, Pap, azt prédikálja, hogy nincs jelen a' Kristus' teste az Úri vacsorában, prédikálhatja, a' Catholikus Pap sajnálkozó sohajtozással fogja halgatni ezen tévelygést, de nem fogja abban a' törvény szerént semmi nyomát találni a' Szentségtörésnek. —

„Már most az a' kérdés fordul elé, hogy büntetésre méltó-e az illy törvényes értelemben vétetett Szentségtörés már csak magában is? Uraim! Ha a' nemzetek és Századok' nyomdokaikon indulunk-meg, bizonyjal el nem fogunk tévedni a' törvényhozás' útján. Mind a' régi mind az új népek' Historiájik bizonyítják, hogy még egy olly Törvényhozó sem találtatott, ki a' Szent Edényeknek el-lopásáért lágyabb vagy keményebb büntetést ne' határozott volna. A' józan okosságnál még valamely felségesebb belső indulattól vezéreltetvén, mind ezek a' népek érzették azt, hogy ezen büntétel' következésének, különös megfenyítettésnek kellessék lennie, azért csináltak ők ebből valamely különös bűn-Classist. Példákat és Bizonyságokat hordhatnék-fel eleget. Az Urak esmerik emez esztelent, ki az Ephesusi templomot felgyújtotta. Ennek bűne olly iratódzást okozott, hogy nevének valaha leendő kimondatása törvény által tiltatott-meg, mint ha már csak ezen nevezet magában is sok féle szerencsétlenségeknek kútfeje lett volna az országra nézve. Az Urak előtt esmeretes az a' Római Orátor is, ki egy Siciliai Praetor ellen igen hevesen kibocsátkozott, és hogy midőn ezen Orátor az említett Praetornak pusztításait és ragadozásait felszámolta, akkor beszéllett legtüzesebben ellene, mikör a' templomoknak kipredálásáról szollott, mint hogy ezen cselekedetet az Orátor különös gonoszság' bizonyságának tartotta lenni. —

„Ezen közönséges Traditiók minden újabb időkbéli törvényhozásokban megmaradtak; 's valóban meg kell vallanunk, hogy akár mit mondjanak némelyek, de a' mi két utolsó Századaink nem voltak Barbarusi idők; 's a' Státusnak ezen időkbéli Nagy Emberei se voltak Barbarusok, a' kik a' magok mély belátásokkal olly sok és nagy Virtusokat öszszecestatoltak. Ezek olly nagy emberek voltak, hogy a' Római Szenátorokkal hasonlítottathatnak össze, 's a' kik ezeket még felül haladták abba', hogy az Evangéliumbéli tiszta Virtusokkal is ékeskedtek a' Római nagy emberek felett. —

„Igaz az, hogy a' Szentségtörés szó vagy kifejezés nem fordul elé az ezen nagy emberek' ideje béli Büntető törvényes könyvekben; de elé fordul a' Dekretumokban, a' Törvénytudományban, a' Jurisprudenciában; ott találtatik XIV-dik Lajos Királynak egy Ediktumában, úgy XV-dik Lajosnak is egy Ediktumában. Ha lopásban állott a' Szentségtörés, már ez terhesítő környülállásnak tartatott. —

„Feltévén azt, hogy valamely Római ember a' Capitoliumban a' Jupiter szobrát, álló képét, sárral bemocskolta volna, ez ugyan se' ragadozásnak, se' a' kép' megcsonttatásának nem tartathatott volna, de még is nagy büntetés lett volna ennek a' következése. Ha egy gyermek az atyjának, egy alattvaló a' Fejedelemnek képét öszsze szaggatná, az első atyai szeretetnek a' másik Fejedelmi megbántásnak valamely vátkét követné-el, melly még a' törvénytől se' mellőztetik-el halgatással. 'S hát ti azt gondolnátok-e még is, hogy a' Religióknak megbántatását nem kell büntetésre méltónak tartani. Minden népek és minden Religióknak követőik kárhoztatják a' magok Istentiszteleti rendtartásaiknak bűnös megtámadtatását, mint megszentelennitettést.“

Nagy Britannia.

Calcuttából megérkezett Londonba az ott kijövő Országlószéki Ujságnak egy rendkívül való darabja, a melyben a' Rahnguhni Kommandánsnak Brigadéros Generális Campbellnek egy tudósítása találtatik, a' melly 1824-ben November' 7-dik napján iratott, 's a' van benne, hogy Oberstlieutenánt Godvin October' 30-dikán a' tengeren valamely expedízióra küldettétvén, Martaban nevű tengeri Birmán-erősséghez kiszállott, 's ezen erősséget réá rohanással elfoglalta, 's néki csak 7 emberei estek-el 's 14-gyen sebesedtek-meg; az ellenség' vesztésit többre teszi. Ágyúkat is és sok munitziót nyertek az Anglusok. Egy puskaapor-malmot a' levegőbe felvettettek. Nevezetes megjegyzés, hogy a' férjfi lakosok az Anglusoknak bérontása előtt már mind oda hagyták volt a' várost 's minden felvehető vagyonaikat elvitték magokkal; csak az aszszony-népet hagyták hátra, mellyel minden uczák tele voltak.

Az Avai Királynak 's Birmán-Császárnak meggyilkoltatásáról 's az ellene főzetett özszeesküvésről, egy szóval az ő fő városában Amarahpurában történt egész lármáról úgy írnak Londonból az újabb tudósítások, hogy ezen dolgokat több féle okokra nézve kétségesíteni lehet, melyre nézve további tudósításoktól kell megvalóságosulásokat várni. A' Calcuttai ujságban semmi emlékezet nintszen ezen dolgokról. Igen románosan is tetszett hangzani az az első tudósítás.

Itt következnek még némelly nevezetességek O-Connelnek az Irlandiai Deputáció tagjának, Londonban a' Felső Ház által kineveztetett Biztosságtól lett kikérdezéséből: — „

Kérdés. — Megtudná-e mondani nekünk O-Connel úr, hogy micsoda érzékenységet gerjesztett volt fel, vagy más szókkal, gerjesztett volt-e fel valamely érzékenységet vagy indulatot az Irlandiai Catholikus népben Pastorini nevű Írónak illy című könyve: Pastorini Jövendőlései?

Felelet. — Én úgy ítélek, hogy a' Pastorini Profétálásai cím alatt kijött könyvnek semmi érzékenyítő fogantja, vagy munkálódása, nem volt az Irlandiai Catholikus lakosok között. Ezen könyvet Angliában Doktor Walmesley, egy esmeretes Catholikus Püspök írta, és Irlandiában talám nem is tudták volna semmit felőlle, ha bizonyos személlyek, kik a' Catholikusok' ügye eránt idegenséggel viseltettek, Irlandiában nagy bősséggel el nem terjesztették volna, minekutánna azt még Dublinban is nagy számmal kinyomtattatták; hanem én elmondhatom, hogy az ott egy Catholikusnak helybehagyását is meg nem nyerte. Azt is elmondhatom pedig, hogy az 1825-dik esztendő, melly a' Pastorini könyvében az a' szörnyű fatalis jövendőlés, melly azt olly nevezetessé és félelmessé tette, csak nyomtatási hiba. Én ezt már régentén eszembe vettem, de mind ez ideig jobbnak tartottam semmi emlékezetet nem tenni felőlle, azért, hogy ne gerjesszem annál jobban fel az ezen esztendőtől való félelmet, és nyughatatlankodást. Ez a' Pastorini' profétálása, a' Protestántismusnak kezdetétől fogva a' Protestánsoknak a' Régi Anyaszentegyházhoz lejendő visszatéréséig 300 esztendőket határozott; a' melly tekintetben hogy micsoda nyomtatási hiba történt a' könyvben, meg tetszik alább következő szovaimból; most csak azt jegyzem itt még meg, hogy ezen könyv különben sem érdemel valami figyelmet; még csak azal a' hevességgel sints irattatva, hogy a' sokaságnak azért tetszhetne; nints benne

az az ízlés vagy talentum, hogy azt a' műveltebb nép legalább ezen tekintetben kedvelhetné; 's már a' maga megjelenésekor helytelennek vagy érdemetlennek találta az Irlandiai legfőbb Catholikus Tisztikarok által arra, hogy a' közönség' kezében legyen. Az az esmeretes Fő Tisztelendő Butler Alban, a' ki illy czímű könyvet adott-ki 12 Kötetekben: „A' legnevezetesebb Szenteknek és Mátyroknak élete“ — meghatározott módon és keményen kárhoztatta azt mindjárt hogy közönségessé tétetett, és én csak egy Catholikus Püspököt se' esmerek, a' ki ezt helybe hagyta volna. Hanem hogy a' könyben találtató nyomtatási hibára vissza térjek, jegyezzük-meg, hogy a' könyvben illy szavak találtak: „A' Reformáta Egyházak „Protestánsoknak nevezték magokat azért „és az után, hogy a' Császárnak és a' Spíra (Speier) városa béli Gyűlésnek határozása ellen protestáltak, a' melly dolog „az 1528-dik esztendőben vagy az 1829-diknek kezdetén történt. A' Protestálás „pedig 1519-ben Áprilisnek 14-dik vagy „19-dik napjáról van dátáltatva, melly éppen azon idő pont, midőn Irlandiában „magokat a' 14 városok a' Protestánsok' „részén lenni kinyilatkoztatták. A' Protestánsok számolás pedig Pastoriniben „az 1528-dik esztendőnek végével kezdődik, melly szerént hát a' 300 esztendők az „1828-dik esztendőnek végével fognak be- „telni. Már pedig az eredeti kiadásban nem „1828 hanem 1825 találtak: ámbár az „eránt senkinek semmi kétsége nintsen, „hogy a' 300 esztendők a' jövendőlés szerént az 1528-dik esztendőnek végén kezdtek-el számláltatni. Én tehát semminek „egyébnek nem tulajdonithatom, hanem „csak ezen nyomtatási hibának azt, hogy „1828 helyett az 1825-dik esztendő lett „a' Pastorini által megprofétáltatott esztendő. Hogy eddig ki nem nyilatkoztattam, hogy nem 1825, hanem 1828 lé-

„gyen a' megjövendőlt esztendő, mint feljebb is mondám, csak azért cselekedtem; hogy nem akartam alkalmatosságot „szolgáltatni arra, hogy az 1828-dik esztendőnek elkövetkezésével ismét afféle „gyáváskodásokkal álljanak némelleyek elé, „mint az idén állottak.“

Kérdés. — Hát a' Hercegeg Hohenlohe' csudatételei nem találtak-e némémű hitelre?

Felelet. — Igen; tudniillik a' Hercegeg Hohenlohe' imádsága (intercessiója) által tétetett csudák. Két illy esetek lettek közönségessé, vagy hirdettettek-ki, egyik Doktor Doyle, a' másik Doktor Murray által. Én az utolsó által kihirdettetett Aktákat, mind nagy szorgalmatossággal megvizsgáltam, és ezek valósággal nagy bámulásra méltó dolgokat foglalnak magokban. Itt, vagy kész akarattal való hamis esküvésnek, vagy csudának, vagy pedig valami olly meggyógyulásnak kellett történni, a' mit én elmémmelem meg nem foghatok.

Kérdés. — Nem nyerték-e meg ezen csudatételek némelley Catholikus Püspököknek Szánktziójokat?

Felelet. — Megnyerték Doktor Murraytól. A' Catholika Egyház' tudománya az, hogy a' csudatételek nem szüntek-meg, és hogy a' csuda tévő erő mind addig tartani is fog, míg az Egyház fennáll. Hogy új különös csudacselekedeteket higyjünk, arra mi nem köteleztetünk. Minden Catholikusnak szabadságában áll, hogy higyen vagy ne higyen valamely e'féle csudatételt: azt azonban hinni tartozunk, hogy a' csuda tévő erő meg nem szűnt 's meg se' fog szűnni. A' mi a' Doktor Murray által elé beszéltetett magános csudatételt illeti, vagy az a' személy kinek csudálatos módon történt meggyógyulása elébeszélletik, hamis esküvést tett-le, vagy pedig néki valósággal a' legrendkívülvalóbb hamarsággal kellett meggyó-

gyulni. Az én vélekedésem szerént mind ezekben a' csudatételi esetekben azon személy hitelességének nagyobb vagy kisebb gráditsától függ minden, a' milyen hitelességet a' kérdésben lévő személy érdemel.

T o s k á n a.

A' Salernoi K. Hercege 's Életepárja a' Salernói Cs. K. Princzné, léányokkal Károlina Princzaszszonnyal egyetemben, Ápril. 18-dikán Florencziába megérkeztek. Ő Felségek a' két Siciliani Király és Királyné pedig egy fijkal az Aquilai Princzel együtt ugyan oda 21-dikben várattattak, 's a' hol az előre megtétett intézetek szerént 10 napokat, úgy mint Május első napjáig, szándékoztak tölteni, 's az után Modénán és Pármán által útjokat Mailand felé tovább folytatni.

Egy Orosz Brigantin-hajónak Kapitánya, a' ki Márczius' 21-dikén evezett-el az Algiriai kikötőhelyből azt beszéli a' Florenczian ujságban, hogy a' Dey, Hasán-Basa, mihelyest a' Belidai és vidéki nagy földrázkodás, melly a' tudva lévő szörnyű pusztításokat tette, tudtára adott, azonnal megparancsolta az armádát kommandírozó Agának, hogy a' lovaságot tüstént ültesse-fel, 's vigye őket azon helyekre, mellyeket a' szerencsétlenség ért. Az Aga olly serényen teljesítette Ura' parancsolatját, hogy három óra alatt már ott volt, hol a' földrengés legnagyobb pusztításokat tett vala, 's az emberei között 2000 ásót kapát osztván-ki, megígérte, hogy minden emberért 10 Piastert fizet nékik, a' kit életben kiszabadítanak az omlások alól, 's minden holt testért 5 Piastert. E' mellett 150 sátorokat állított-fel, hogy a' föld alól életben kiszabadítható szerencsétlenek azokba vitet-

tetvén, gondjok viseltessék, 's azon élelem és erőssítő szerek által, mellyeket a' fő városból 100 öszvéreken oda vitetett, tápláltassanak. A' föld alól kiásattató hólminek megöröztetése eránt is szoros parancsolatokat adott-ki, a' melyre annyival nagyobb szükség volt, hogy a' szomszéd ragadozó népek a' hegyekről már le kezdetek vala szállingozni.

Elegyes Dolgok.

X-dik Károly Francia Király, azon Bodisco nevű Orosz Contreadmirális özvegyének, a' ki ő Felségét még mint Artésiai Grófot az Európai száraz földről Angliába által vitte volt, 2000 Frankokból álló esztendőnként való penziót határozott.

A' Berlieni Haude és Spener ujságlevelek is emlékeznek azon 6 kutyák és 1 orosz lány között eléfordult viaskodásról, a' melyben való győzedelmeskedés által az Oroszlány 100 Suverén-aranyot nyert az urának. Azt vitatja a' Berlieni ujság sokáig, hogy mi féle kutyáknak kellett ezeknek lenni, 's a' jön-ki minden okoskodásaiból, hogy mézáros vagy Szelindek kutyák voltak. Az után Historiai megjegyzést is hoz-fel a' vadak és kutyák között a' régibb időkben eléfordult viaskodásokról. Egyebek közt a' Stow Annalisaisaiból azt hozza-fel, hogy I-ső Jákob Király előtt egyszer három kutyát viaskodtattak egy Oroszlánnyal, mellyek közül ez kettőt dicséretesen levert, hanem a' harmadik olly módon az alsó álla' kapezájába csipeszkedett, hogy sok idő telt belé mig végezetre az Oroszlány a' körmei által azt is addig kínozta, míg elbocsátotta, hanem maga az Oroszlány is úgy elkinzódott volt már, hogy semmi kedvet nem mutatott a' további verekedéshez, hanem a' kutyákon által egyet jót ugordván, lakó barlangjába beszaladott. A' három

kutyák közzül csak egy maradt életben, melyet a' Király' fija Henrik Princz magához vett, mondván, hogy meg nem engedni, hogy a' ki egyszer az állatok' Királyával megviaskodott, többé alábbvaló állatokkal marokodjék.

D é l i A m é r i k a.

Közelébbi Ujságunkban az Újabb Tudósítások Címe alatt közlöttük azon levelet, a' melyet Veneczuelai Kommandáns Generális Paecz azon Francia hajós Kapitányhoz Dupotethoz írt, a' ki néhány hadi hajókkal a' Puertó-Cabelói kikötőhelyet megszállotta és bezárva tartja. A' Francia Kapitánynak Váloszsumásan ennyiből állott: — „

„A' mi itt lett megjelenésünket okozta, hogy a' mi Urania nevű kereskedő hajónkat 's az azon találtatott terhet vagy vissza adni vagy azon hajó Kapitányának kárát vissza téríteni nem akarjátok. A' közönségnek az én itt létem által okoztatott nyughatatlankodását, hogy talám én mint ellenség jöttem volna ide, eloszlathatja a' Gen. Úr azon megjegyzés által, hogy az uraknak mind hadi mind kereskedő hajójikat bebotsátottam a' kikötőhelybe. A' Fr. Országlószék éppen olly kevésbé keresi a' jó egyességnek félbeszakasztását, mint a' Kolumbiai: de vannak olly jusok, a' melyeket nem lehet megsérteni. Két Kolumbiai prédáló hajók letartóztattak egy Fr. hajót. Jusom valamémelni, hogy ezért tett jelentésemre megnyugtató Váloszszal és nem olly száraz mentséggel fogok eligazíttatni, hogy az említett hajó a' Kolumbiai hajózási törvények szerént vétetett volna-el. A' mi a' Rayónak megvisitáltatását illeti, ez azért történt hogy ő előttünk megfutamodván gyanussá tette magát, hogy ragadozó hajó lehet, melyben még jobban megerősített az által, hogy puskákat, 20 embert, 's

egy ágyut is találtunk rajta. Más tengeri tolvajok is fogtak már el Kolumbiai zászlókkal evezvén, Fr. hajókat. Hogy telyesen megnyugtassam a' Gen. Urat megígérem, hogy azonnal elfogok innét evezni, mihelylest az Úr' Országlószéke engem' bizonyossá teszen a' felől, hogy az Urania' dolga bizonyos idő alatt eligazíttatik és a' Kolumbiai prédálók a' Fr. hajókat le nem tartóztatják, különben kéntelen leszek további rendelkezések vételéig itt maradni. —

Aláírta Dupotet.

T ö r ö k B i r o d a l o m.

Konstanczinápolyból Április' 11-dikén: — „

„Azon hírek, melyek itt az utóbbi postának megérkezésekor elterjedtek volna, tudniillik, hogy Ibrahim Basa a' maga kiszállása után Navarin ellen azonnal serget küldvén-el, azt elfoglalta volna, 's hogy ugyan akkor Kalamatához is fegyveres serget küldvén ezt is elfoglalta; mind ezek nem valóságosultak-meg. A' valóság, amit kétségbe nem lehet hozni, abba' áll, hogy Ibrahim Basa most megelégszik azzal, hogy kiszállított sergeit Modon és Koron között sánczokkal körül véteti, 's ezen erős fekvésben fogja a' hátra lévő segítő serget, eleséget és hadi készületeket bévárnani, a' melly idő alatt sergeit a' hadi munkában gyakorolván, a' további hosszú táborozási útakhoz készíti. Néhány csekély öszszecsapkodásokat kivévén, melyeknek nem volt egyéb következése, hanem hogy mindenik fogott-el a' másiktól néhány embereket, Márczius' 20-dik napja előtt általjában semmi nevezetes dolog nem történt a' Moréára kiszállott Egyiptusi sergek és Görögök között. — Éppen ezt erősítik a' Hydrai ujságnak Márczius' 18-dikáig kijött levelei is. — Honnét vette tehát a' Párisi Journal-des-debats azon Zantei, Marc. 8-dikán költ tudósítását, melyben

az erőssítették, hogy a' Moréára kiszállott 4000 Egyiptusi katonákat Febr. 28-dikán, minekutánna őket az Ország' belső részére néhány mértföldekig becsalták volna, úgy össze vagdalták, hogy egy ember se' maradott közzülök életben? ezt csak maga a' Párisi ujság mondhatja-meg.

A' Hydrai ujság szerint az eléfordult apró öszssecsapásokban az Ibrahim Basa fő Lovászmestere a' Görögökhöz fogságra esett.

A' Görögöknek új hadi készületeikről meghatározva semmit nem ír a' Hydrai ujság, csak közönséges kifejezésekkel mondja, hogy a' Görög armáda naponként erőssödik, és bizonyjal el lehet hinni, hogy az ellenségnek az ő mostani iparkodásai is éppen úgy füstbe fognak menni, mint mind azok füstbe mentek, a' melyeket ő Morea ellen eddig tett.

Hogy Conduriotti' a' Görög armáda' fő vezérévé neveztetett, ezen nem lehet kételkedni: hanem azt erőssítik más tudósítások, hogy a' Görög fegyveres sergek' kívánságára a' Nápoliban lévő Görög Előljárók megkínálták Kolokotronit a' fő vezériséggel, hanem ő kinyilatkoztatta, hogy azt csak úgy vállalhatja-fel, ha a' Hydrán véle együtt fogságban lévő több Ex-vezérek is szabadon fognak bocsáttatni, és hogy a' Goura alá tartozó Ruméliai fegyveresek mind elhajtattatnak a' Pelopomesusról; a' melly feltételre, mint könnyű által látni miért, kivált képpen a' mi Gourát és a' Ruméliótákat illeti, nem állottak reá a' Görög Előljárók.

Még eddig az új Seraskiernek 's a' Negroponti Basának mozdulásaiokról is illy kevés bizonyost írhatunk. Ezen utolsó Basa az, kivel magát Odysseus össze csatolta. Mások szerint nem csinál ezen volt híres Görög vezér semmit, hanem csak vesztegelve nézi, hogy micsoda változások történnek a' Görög hazában. A' Seras-

ki er alatt lévő Albaniai sergekről azt tartják, hogy majd csak azután fognak hozzá a' hadi munkához, mikor a' Lepantói öböl' tájára megérkezhetnek, a' melly eddig a' tartós nagy hidegek és nagy havazások miatt meg nem eshetett.

A' második Egyiptomi expeditzió, a' melly 56 hajókból állott és 5000 embereket szállított által Kandia szigetéről Moreara, Márcz. 15-kán evezett-ki a' Sudai kikötőhelyből 's 16-dikban kötött-ki Koron és Modon között Moreához. Ezen útjában semmi alkalmatlanságot nem tettek néki a' Görög hajók, nem is tehettek, mint hogy ők 17-dikben eveztek-ki a' Hydrai kikötőhelyből 's egyenesen eveztek Sudához, a' hol az Egyiptomi hajók, a' melyek Koronhoz az 5000 embereket kitévén, onnét 24-dikben ismét vissza érkeztek vala Sudához, már itt találták olalkodni a' Görög hajókat. Ezekről azt írják, hogy még mikor a' Hydrai kikötőhelyben állottak, csak 47-re telt a' számjok, 's ezek közt 11 gyújtók találtattak.

Újabb Tudósítások.

Toskána. — A' Florencziából Ápr. 22-dikén indult tudósítások szerint, Ő Felségek a' két Siciliák' Királya és Királynéja 21-dikben délutáni 5 órakor oda szerencsésen megérkeztek. Ő Királyi Hercegsége a' Nagy Herczeg a' Salernói Herczeggel egyetemben már reggel elejikke mentek vala a' Királyi Felségeknek, kikkel való öszsze találkozások Florencziától két postamértföld távolságra Incisánál történt, a' hol mindnyájok együtt ebédlettek, 's az után hintókba ülven 5 óra tájban Florencziába az Alla-Croce nevű kapun, ágyúk' durrogása 's a' véghetlen sokaságnak örvendező kiáltozása közben közönséges pompával való bemenetelt tartottak. Gavallér Humburg a'

Nagy Herczagségbéli Posták Fő Igazgatója, a' Nagy Herczagség' határáig ki ment vala Felséges Útasok' fogadására 's bekísérésére.

A' Királyi Felségek a' fogadtatássokra készen lévő Della Crocetta nevű palotába szállottak-be, a' hol a' Nagy Herczegné és Louisa Cs. K. Herczegasszony által fogadtattak; 's Ő Királyi Felségek is visszazonozták a' Nagy Herczegi Háznak szíves látogatását estvéli 9 órakor.

Státusministerek Medici, és Ruffo urak, Ő Felségek előtt egy nappal előre érkeztek vala meg. A' Siciliai Felségek úti kísézői valami száz emberekből állanak.

B é c s.

Császárné Ő Felsége Sofia Császári Fő Herczegnével a' Ferencz Károly Ő Fő Herczagsége Hitvesével egyetemben, Ápril 24-dik napján reggel Monachiumból, a' Királytól Királynétól és az egész Felséges Familiától való nagyon megillető bútsúvétel után útnak indultak, Insbruckon és Veronán által Mailand felé, úgy intézvénel utozássokat, hogy Veronában Ápril. 28-dikán ejthessék a' Felséges Császárral és Ferencz Károly Ő Fő Herczagségével való össze találkozást.

Insbruckba Ápril. 25-dikén délután kívánt szerencsés jó állapotban érkeztek-bé az utazó Felséges Asszonyok Kufstein felől jöven. Szállásokat az Udvari Burgban vették. Örvendező kiáltozással fogadtattak a' várokozó és mindenütt sereggel álló sokaságtól; a' hintóból való kiszállásokkor pedig a' kastély

gráditsánál a' Tartomány' Kormányozója Gróf Chotek Ő Excellentiája 's Felesége, és Generálmajor Luxem 's más Fő Személyek által tiszteltettek 's vezettettek-fel a' befogadtatássokra készen álló szobákba, a' hol meghálván 26-dikban reggel Brixenen által Verona felé tovább indultak.

Császár Ő Felsége 's úti társai a' Vice-Király és Ferencz Károly Cs. Fő Herczegek, mint közelébbi levelünkben megirtuk Cenedából Ápril. 18-dikán Bellunoba megérkezvén ott két napokat töltöttek, 's az ott találtató 's megnézést érdemlő közönséges intézeteket meg szemlélni méltoztatván, az után Ampezzóhoz, a' Német és Olasz Országokat össze csatoló új országútnak megnézésére mentek, 's innét Bellunoba 21-dikben ismét vissza tértek 's még ezen éjjel ott meghálván útjokat a' következő napon 22-dikben Bassano felé tovább folytatták.

További útjok e'képpen vólt Mailand felé elintéztetve: Apr. 23-dikán Vicenczoba érkezni 's 24-dikben és 25-dikben ott maradni; 26-dikben a' Val-Arsai új úton Roveredoba 's 27-dikben Veronába érkezni; 28-dikat és 29-diket ott töltöni; 30-dikban Mantuába érkezni; Május 1-ső, 2-dik és 3-dik napjait ott töltöni; 4-dikben Cremonába érkezni, az 5-diket és 6-dikat ott töltöni; 7-dikben Lodiba, 8-dikban Monzába menni, 9-dikben ott maradni, és 10-dikben Mailandba közönséges pompával való bemenetelt tartani, szándékoztak a' Felséges útasok.